

Moge uw liefde voor elkaar, een steun zijn
bij mijn heengaan.

†

DANKBAAR AANDENKEN AAN
DE HEER

Roger SPITAELS

echtgenoot van Henriette WALRAEVENS.

Hij werd geboren te Schaarbeek op 19 juni 1935
en is plots overleden te Brakel op 22 mei 1989,
gesterkt door de gebeden uit de zieken- en
stervendenliturgie.

Rustend onderwijzer.

Lid van de Bond van Gepensioneerden.

Lid van de Koninklijke Oudleerlingenbond
Sint-Augustinusinstituut.

—
Leven en sterven... beiden horen onafscheidelijk
bij het menselijk bestaan.

Nog zeer onlangs vierde de familie de eerste
verjaardag van het eerste kleinkind, Kevin. Toen
was er vreugde om het jonge leven. Nu is er
verdriet om een leven dat zo plots is afgebroken.
Gelovig stil zijn we hier samen om afscheid te
nemen van vader.

Meester Roger... zo was hij het best gekend bij
jong en oud in de Brakelse gemeenschap.

Hij was een toegewijd onderwijzer en trouwe
collega, met zin voor orde en stiptheid. Niet
alleen de verstandelijke ontwikkeling van de hem
toevertrouwde leerlingen gingen hem ter harte.
Met evenveel overgave wijdde hij zich aan hun
muzikale en creatieve vorming. Dertig jaar lang
heeft hij het volgehouden.

Gezondheidsredenen dwongen hem ertoe vroeg-
tijdig afscheid te nemen van zijn leerlingen. Maar
zijn hart bleef in de klas. Het was zijn grote
vreugde om met het jonge schoolvolkje naar het
bos te trekken en er stap voor stap de geheimen
van de natuur te ontdekken.

Omdat hij van de natuur hield kon hij ook diep
ongelukkig zijn om de toenemende bedreiging
van het milieu.

Zijn muzikale kwaliteiten en liefde voor de
natuur deden hem heel dicht bij God vertoeven.
Vele jaren zong hij, dag na dag, in onze
parochiekerk en in de omliggende parochiekerken
Gods lof tijdens de religieuze plechtigheden,
vaak bijgestaan door zijn kranige moeder.

Vele vreugdevolle en droevige gebeurtenissen
in het leven van medeparochianen mocht hij met
zang en muziek begeleiden. Laten wij hem daar-
om nu samen dankbaar gedenken in ons gebed.

Henriette, moeder, kinderen, broers en zusters,
familieleden, mijn onverwacht heengaan heeft
u allen ontredderd.

Voor u, Henriette, dank ik voor de vele jaren
van goede verstandhouding. Lief en leed hebben
we samen gedragen. Laat vooral dan die lieve,
aangename herinneringen aan ons samenzijn u
tot steun zijn de verdere dagen van uw leven.
Gedenk mij in het gezinsgebed en de wekelijkse
eucharistievieringen.

Namis : maandag 19 juni 1989 om 19.30 u.

Voor uw medeleven en gebeden danken u
de families

SPITAELS, WALRAEVENS,
RASSCHAERT, GIJSELINCK.

Drukk. L. De Ruyver, Brakel